

§ 9. Wywiad środowiskowy przeprowadza się w terminie 14 dni od dnia otrzymania zlecenia, chyba że wyznaczony został inny termin.

§ 10. Osoba przeprowadzająca wywiad środowiskowy jest obowiązana zachować w tajemnicy wszystkie okoliczności, o których dowiedziała się w związku z przeprowadzeniem wywiadu.

§ 11. 1. Sprawozdanie z wywiadu środowiskowego sporządza się w formie pisemnej i składa do akt w jednym egzemplarzu.

2. Sprawozdanie z wywiadu środowiskowego zawiera:

- 1) imię i nazwisko osoby przeprowadzającej wywiad,
- 2) okoliczności ustalone w toku wywiadu,

- 3) datę przeprowadzenia wywiadu,
- 4) podpis osoby przeprowadzającej wywiad.

3. Sprawozdanie z wywiadu środowiskowego może zawierać wniosek o uzyskanie innych niezbędnych informacji lub zasięgnięcie opinii, których potrzeba ujawniła się w związku z przeprowadzaniem wywiadu.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1983 r. w sprawie wywiadów środowiskowych przeprowadzanych w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 26, poz. 123).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *S. Iwanicki*

1011

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 27 sierpnia 2001 r.

w sprawie pobierania przez notariuszy opłat sądowych od wniosków o wpis do księgi wieczystej zamieszczanych w aktach notarialnych.

Na podstawie art. 7 § 3 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. — Prawo o notariacie (Dz. U. Nr 22, poz. 91, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1999 r. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 48, poz. 551, Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 63, poz. 635) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób uiszczania przez strony i pobierania przez notariuszy opłat sądowych od wniosków o wpis do księgi wieczystej zamieszczanych w aktach notarialnych,
- 2) sposób i termin przekazywania sądom opłat, o których mowa w pkt 1,
- 3) sposób prowadzenia ewidencji uiszczania, pobierania i przekazywania sądom oraz zwracania opłat, o których mowa w pkt 1, zwanej dalej „ewidencją”,
- 4) sposób i termin zwrotu opłat, o których mowa w pkt 1.

§ 2. Opłatę sądową od wniosku o wpis do księgi wieczystej, podlegającego zamieszczeniu w akcie notarialnym, zwaną dalej „opłatą”, strona czynności prawnej, na której spoczywa obowiązek poniesienia opłaty, uiszcza:

- 1) gotówką, do rąk notariusza,
- 2) na rachunek bankowy kancelarii notarialnej.

§ 3. 1. Zaznaczając w akcie notarialnym wysokość pobranej opłaty i powołując podstawę prawną jej określenia, notariusz wskazuje osobę wnoszącą opłatę oraz sposób uiszczenia, a także pozycję w ewidencji.

2. Jeżeli strona, na której spoczywa obowiązek opłaty, korzysta ze zwolnienia z tego obowiązku, notariusz zaznacza to w akcie notarialnym i podaje podstawę prawną zwolnienia.

3. W przypadku uiszczenia opłaty w sposób, o którym mowa w § 2 pkt 1, na żądanie osoby uiszczającej opłatę notariusz wydaje pokwitowanie zawierające kwotę opłaty, dane notariusza, datę i numer aktu notarialnego, w którym zamieszczony jest wniosek o wpis do księgi wieczystej.

§ 4. 1. Pobrane opłaty notariusz przekazuje, wpłacając na rachunek bankowy sądu rejonowego, w którego obszarze właściwości ma siedzibę kancelaria notarialna.

2. Wpłat, o których mowa w ust. 1, notariusz dokonuje do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została pobrana opłata.

3. W przypadku prowadzenia jednej kancelarii wspólnie przez dwóch lub więcej notariuszy, opłaty notariusze prowadzący kancelarię wpłacają łącznie.

§ 5. 1. Notariusz prowadzi ewidencję odrębnie na każdy rok kalendarzowy. Ewidencję notariusz przechowuje przez 5 lat, licząc od końca roku, w którym ewidencja została założona.

2. Ewidencja, prowadzona jako odrębna księga, powinna zawierać:

- 1) liczbę porządkową,
- 2) datę aktu notarialnego, w związku z którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty,

- 3) numer, pod którym akt notarialny został wpisany do repertorium A,
- 4) imię i nazwisko oraz adres strony, która uiściła opłatę, a gdy uiszczającą jest osoba prawna — jej nazwę lub firmę i siedzibę oraz imię, nazwisko i adres jej przedstawiciela, który uiścił opłatę,
- 5) kwotę uiszczonej opłaty,
- 6) uwagi.

3. Notariusz dokonuje w ewidencji podsumowania pobranych opłat w okresach miesięcznych i odnotowuje w rubryce „uwagi” kwotę wpłaty, datę wpłaty i okres, którego wpłata dotyczy.

§ 6. 1. Ewidencja może być zastąpiona przez repertorium A, przewidziane przepisami o prowadzeniu ksiąg notarialnych i przekazywaniu na przechowywanie dokumentów.

2. Przepisy rozporządzenia dotyczące ewidencji stosuje się odpowiednio do repertorium zastępującego ewidencję.

§ 7. 1. W razie stwierdzenia, że została uiszczona opłata, lecz do sporządzenia aktu nie doszło, notariusz niezwłocznie zwraca kwotę nienależnej opłaty osobie, która opłatę uiściła.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, notariusz odnotowuje w ewidencji w rubryce „uwagi” wysokość kwoty zwrotu, datę i sposób jej przekazania oraz dane osoby, której zwrócił opłatę.

3. W pozostałych przypadkach zwrot opłaty następuje na podstawie przepisów o kosztach sądowych.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 2001 r.

Minister Sprawiedliwości: *S. Iwanicki*

1012

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 31 lipca 2001 r.

w sprawie szczegółowego trybu postępowania w sprawach o nadanie Medalu za Zastugi dla Policji, sposobu wręczenia i noszenia odznaki Medalu, prowadzenia ewidencji osób wyróżnionych i pozbawionych Medalu oraz wzorów odpowiednich dokumentów.

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o ustanowieniu Medalu za Zastugi dla Policji (Dz. U. Nr 70, poz. 726) zarządza się, co następuje:

§ 1. Medal za Zastugi dla Policji, zwany dalej „Medalem”, nadaje się z okazji Święta Policji, Narodowego Święta Niepodległości lub z okazji innych świąt państwowych, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach również w innych terminach.

§ 2. 1. Wniosek o nadanie Medalu Komendant Główny Policji przedstawia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych nie później niż na dwa miesiące przed przewidywanym terminem wręczenia Medalu.

2. Wzór wniosku o nadanie Medalu stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Odznakę Medalu wraz z legitymacją stwierdzającą jego nadanie, zwaną dalej „legitymacją”, wręcza minister właściwy do spraw wewnętrznych lub osoba przez niego upoważniona, a poza granicami kraju — kierownik polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego.

2. Wzór legitymacji stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Odznakę Medalu wraz z legitymacją wręcza się w sposób i w okolicznościach zapewniających uroczysty charakter aktu wręczenia.

4. Wręczenie odznaki Medalu poprzedza się odczytaniem treści decyzji ministra właściwego do spraw wewnętrznych o jego nadaniu i wypowiedzeniem formuły „Wręczam Medal za Zastugi dla Policji” lub „W imieniu ministra właściwego do spraw wewnętrznych wręczam Medal za Zastugi dla Policji”.

§ 4. 1. Odznakę Medalu nosi się na lewej stronie piersi, chyba że przepisy państwa, z którego pochodzi osoba wyróżniona, stanowią inaczej.

2. Zamiast odznaki Medalu można nosić baretkę.

§ 5. Ewidencja osób wyróżnionych Medalem oraz osób, które zostały go pozbawione, jest prowadzona przez właściwą w sprawach osobowych komórkę organizacyjną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w formie wykazów tych osób.

§ 6. W przypadku zagubienia lub zniszczenia odznaki Medalu albo legitymacji, na wniosek osoby wyróżnionej, wydaje się ich wtórniki.

§ 7. Terminu, o którym mowa w § 2 ust. 1, nie stosuje się do wniosków o nadanie Medalu składanych w 2001 r.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

M. Biernacki